

Sobre l'abstenció del 23J

written by Fredi Bentanachs | 21 de juliol de 2023

Hi ha un debat obert a les files independentistes sobre què votar aquest diumenge, la gent es debat entre el vot nul, amb la papereta del 1r d'octubre o l'abstenció. Ara bé, tot el muntatge mediàtic que hi ha espantant a la gent sobre la necessitat de votar per frenar l'extrema dreta, fa que també es contempli l'opció de votar els partits convencionals com la CUP, ERC o JUNTS, i més si a la crida d'anar a votar si afegeix l'Assemblea, Òmnium, el Consell de la República i fins i tot el MHP Carles Puigdemont.

El 1r d'octubre el Govern català cridava el poble a les urnes pel referèndum d'autodeterminació, i que tots ens vam creure que era alhora un referèndum unilateral d'independència, legal i vinculant, de participació massiva amb més del 54% del cens i més del 90% de Sí. A tot el món el 50% en un referèndum és una victòria, així que s'ha de complir el mandat. El MHP Carles Puigdemont va declarar solemnement la independència, i la va deixar en suspens uns dies per negociar el resultat amb els espanyols, els quals només van amenaçar amb més violència i morts. El 27 d'octubre, els catalans van sortir de nou als carrers exigint al Parlament aixecar la DUI. El Parlament en sessió solemne i per majoria absoluta en vot secret, va votar l'aixecament de la DUI i per tant proclamar la independència *de facto*, només calia publicar-la al DOGC. A partir d'aquest moment comencen les incongruències, fal·làcies i covardies dels partits i líders del procés, uns s'entreguen vergonyosament a Espanya altres opten per anar a l'exili. Obviem els comentaris de sobres coneguts.

El cert és que el poble es va alçar per fer front al feixisme espanyol i defensar la independència. La covardia política d'alguns líders va impedir que es desplegués la República.

A partir d'aquí s'inicia el cop d'estat del 155 amb milers de

represaliats polítics, líders destituïts, perseguits, multats i la traïció d'ERC al poble amb el silenci còmplice de Junts i les CUP que res varen fer per impedir la venda del poble que des de les acampades d'Urquinaona, l'aeroport, la Jonquera, i la resistència fins avui a les places i carrers del territori (Meridiana Resisteix, Plaça del Rei o Tinell, Gràcia, Font Nova de Sants, Enriqueta Gallinàs, els avis de Reus, Vic, Girona, Lleida, etc.) ha lluitat fins ara als carrers, i han estat identificats i detinguts pels Mossos d'Esquadra manats pel Govern actual.

Malauradament tot això ja és sabut. Aquesta persecució política continua fins ara, i el partits del procés, no tan sols han abandonat al poble, sinó que a les darreres eleccions municipals, per diners i poder, han pactat vergonyosament amb el feixisme espanyol, amb el 155, sense escrúpols i passant-se la voluntat popular pel folre.

El poble que ja ve de cinc anys d'escarment, ha dit prou, el papus que ve la dreta, ja no el podem ni creure ni comprar. Vox, PP, PSOE, Podemos àdhuc ERC són la mateixa porqueria. El Govern actual ha convertit TV3 en Tele5, no ha fet res per mantenir el català a les escoles, les CUP emparant penedides com l'Anna Gabriel entregada al Llarena i dient que el 1r d'octubre no era vàlid, o en David Fernández dient que amb un 54% tampoc n'hi ha prou per proclamar res.

Hem vist com Junts deixava caure la MHP Laura Borràs, com Jordi Sánchez fugia cap al Síndic de Greuges després de destruir Junts, com Jordi Cuixart amb uns quants milions d'euros i moltes lluites compartides i tal, fuig a Suïssa a viure. Mentrestant els judicis als activistes no s'aturen, com el cas Judes. Pablo Hasel maltractat pels Mossos a la presó, Valtonyc a l'exili, infiltrats, el cas Pegasus i proves falses contra l'independentisme, fet pel mateix PSOE/Podemos amb la connivència del nostre Govern.

I ens diuen que cal anar a votar o vindrà la dreta a Espanya.

Els catalans no som espanyols, varem votar el 1r d'octubre. Anar el 23J a urnes espanyoles és convertir-nos de nou en espanyols, negar el 1r d'octubre i blanquejar els *piolins* i les patacades rebudes pels *piolins* a la gent que varen defensar amb la nostra cara les urnes de la llibertat.

Vergonya covardia i claudicació total, la d'uns polítics que han abandonat el poble a la seva sort, i encara gosen renyar-nos si no els votem.

L'alcalde Xavier Trias va dir una frase que sense voler ha estat el símbol del sentiment popular i que jo amplio: El 23J que us bombin a tots. I és que l'extrema dreta no ve, com va dir el gran Perich, l'extrema dreta mai se n'ha anat.

El 23J ha de ser jornada de lluita i mobilització, cap vot a les urnes del 155. Boicot i abstenció activa.

Catalans fem un nou 1r i 3 d'octubre, el 23J iniciem el camí cap a desplegar la DUI.

Donec perficiam i visca la terra lliure.